

с. 100–101. От значение е това, че дендрохронологичните ска̀ли са направени въз основа на ВЕЧЕ СЪЩЕСТВУВАЩАТА СКАЛИГЕРОВА ХРОНОЛОГИЯ [616], с. 103. И всяка промяна на хронологията в писмените документи АВТОМАТИЧНО ще промени и тези ска̀ли. Както разбрахме, те не са независими.

Оказа се, че дендрохронологичните ска̀ли в Европа и в Азия се простират САМО ДО НЯКОЛКО СТОТИЦИ ГОДИНИ надолу от нашето време.

Тук ще покажем една доста точна картина за СЪВРЕМЕННОТО състояние на тези ска̀ли в Италия, Балканите, Гърция, Турция.

Показваме диаграмата на ДЕНДРОХРОНОЛОГИЧНИТЕ СКАЛИ ЗА ДАТИРАНЕ в споменатите страни – такова е състоянието през пролетта на 1994 г., рис. 1.68. Диаграмата ни беше любезно предоставена от професор Ю. М. Кабанов. През 1994 г. той участва в конференция, на която американският професор Peter Ian Kuniholm чете доклад за съвременното състояние на дендрохронологията и демонстрира тази интересна диаграма. Направена е в лабораторията Malcolm and Carolin Wiener Laboratory for Aegean and Near Eastern Dendrochronology, Cornell University, Ithaca, New York, USA.

На рис. 1.68 върху хоризонтала нагледно са показани фрагменти от дендрохронологични скали, възстановени с различни дървесни видове: дъб, чимшир, кедър, бор, хвойна, семейство хвойнови.

Ясно се вижда, че във всичките шест скали има прекъсване около 1000-та г. от новата ера. Затова нито една от скалите НЕ МОЖЕ ДА ПРОДЪЛЖИ БЕЗ ПРЕКЪСВАНЕ ПО-НАДОЛУ ОТ ДЕСЕТИ ВЕК ОТ НОВАТА ЕРА.

Всички уж „по-ранни“ части от дендрохронологичните ска̀ли, показани на диаграмата, НЕ СТАВАТ ЗА НЕЗАВИСИМО ДАТИРАНЕ, тъй като самите те са свързани с времевата ос единствено въз основа на Скалигеровата хронология. На тази основа са „датирани“ някои отделни „древни“ парчета дърво.

Например парче дърво от гробница на фараон е датирано с някакво хилядолетие ПРЕДИ НОВАТА ЕРА въз основа на „исторически съображения“, които ПРОИЗЛИЗАТ, ЕСТЕСТВЕНО, ОТ СКАЛИГЕРОВАТА ХРОНОЛОГИЯ. После, като намират други „древни“ парчета дърво, се опитват да ги свържат хронологично с вече „датираното“ дърво. Понякога успяват. Тогава около първоначалното „датиране“ възниква отрязък от дендрохронологична ска̀ла. ОТНОСИТЕЛНОТО датиране на различните „древни“ находки в този отрязък може и да е правилно. Но АБСОЛЮТНОТО им датиране, тоест връзката на този отрязък с времевата ос е ПОГРЕШНО. Понеже още ПЪРВОТО датиране, направено според Скалигеровата хронология, е погрешно.